

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 278

KVĚTEN 2019

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Vítejte u dalšího čísla našeho kmenového časopisu. Opět vám nabízí spoustu zajímavých článků, jejichž tématem je činnost našeho kmene, pestrá skautská historie, inspirace pro plnění orlích per či rukodělnou tvorbu, něco pro odlehčení anebo možnost přijít si k několika prémiovým bodům do finišujícího celoročního bodování. Jak vidíte, je toho opravdu hodně a věřím, že si každý z vás vždy v Březové Kůře něco najde. Proč se o tom rozepisuji? V průběhu května se mi dostalo do rukou několik svázaných minulých ročníků. Opět jsem si tak mohl připomenout úplně první ještě jednociferná čísla Kůry, která byla množena na dnes již nepoužívaném cyklostylu a vyznačovala se fialovou barvou tisku. Velkým skokem vpřed v grafické podobě byl přechod na fotokopírky, byť byla Kůra stále psaná s pomocí dnes už prastarých psacích strojů a nejčastěji měla tehdy podobu jednoho oboustranně potištěného listu formátu A4. Dalším předělem bylo masové rozšíření domácích počítačů a inkoustových tiskáren. Kůra postupně nabývala na objemu a také na pestrosti nabízených rubrik a článků. Každý z šéfredaktorů zanechal v její historii svoji výraznou stopu, a naopak můžeme říci, že Kůra neocenitelným způsobem mapuje historii a vývoj našeho kmene. Bývaly doby, kdy byla dílem jediného autora, naopak dnes se na její podobě podílí opravdu velké množství přispěvatelů. Takovou procházku historií Kůry mohu všem jen vřele doporučit. Dnes možná vnímáme každé její číslo jako nějakou samozřejmost, ale teprve ten, kdo se rozhodne do jejího obsahu něčím přispět, si uvědomí, kolik je za každým článkem skryto práce a vynaloženého času. Mnozí pak radši zůstanou pouze u slibu jeho sepsání bez reálného naplnění. O to větší nadšení u stálých členů redakce budí každý další příspěvek z řad těch mladších členů kmene, kteří svého úsilí nelitují a svou troškou do mlýna opravdu přispějí. Díky všem těmto pilným spolutvůrcům už dávno není Kůra dílem úzkého okruhu vedení kmene. A i díky jim všem se právě dočkala svého 278. čísla, což by o svém oddílovém časopise jistě mohla říci jen velice malá hrstka oddílů, a my tak na ni můžeme být opravdu hrdí! Procházka minulostí může být někdy velice podnětná. Jednak zjistíte mnohé o „starých časech“ a jednak se doslova dotknete té zhmotnělé práce všech předešlých tvůrců. Jsem rád za opakovanou možnost tohoto zážitku, pro šéfredaktora se jedná o motivující a zároveň i zavazující zkušenost. Ať tedy žije budoucí 279. číslo!

OSg. TAWASUTA

DROBKY Z ČINNOSTI KMENE

... měsíc květen byl mimo jiné měsícem oslav. Své narozeniny slavily Kecalka, Surikata, Beruška, Liška a Čivava. Vedení a redakce BK všem blahopřeje ☺

... rozjelo se nové objednávání kmenových triček. Neváhejte a z vlastních zkušeností vím, že jedno tričko v činnosti je málo.

... na kmenové výpravě do Hranic se rozdávalo! CO? Ze skladu jsme vytáhli všechny kmenové čepice, a tak ať jsou na našich akcích vidět. Provedeme soupis majitelů.

... tábor se blíží a na malování beden se vrhli další členové rodu Medvědů. Na snímku je zachycena Korálka a bedna vypadá moc hezky. Už se na to všichni těšíme, jaké to bude v teepee krásné a malebné. Nutno poděkovat WAKIŠAKOVI, TAWASUTOVI a WATOKNAPĚ za velkou podporu této aktivitě.

... na tábor se hlásí již první táborníci. Přihlášky již odevzdali IQ, Korálka, Čmelák, Drozdík, Petr, Čivava, Sedmikráska, Čača, Betty, Sasanka a další přinesou do konce měsíce.

... Po mnoha letech se tábora ze zdravotních důvodů neúčastní Vanata Surikata, nicméně Suri v činnosti rozhodně nekončí a to je pro Káňata dobře! Naopak u Šavanů dosloužily dvě bývalé členky z rodu Ledňáčků Dela a Kajda. Tak to prostě v životě kmene chodí. Nadšení nevydrží všem a je jen škoda, že se holky nepokusily vrátit těm mladším to, co roky dostávaly od svých starších kamarádů. O to více si važme práce, kterou pro dobro kmene vynakládají jejich vrstevnice!

... minule jsme psali o tom, že rod Koníků má hned dva nováčky. Tentokrát dorazila dvě nová děvčata na schůzku zábřežských Medvědů a počet členů se přehoupl přes desítku. Je to letos velký skok, za kterým stojí WATOKNAPA, která se postarala o většinu medvědích přírůstků.

... Koloušek z Káňat stále drží 100% docházku na velkých akcích – Waste!

... v pátek 24. května se konala rada střediska na obci ve Zvoli. Projednávaly se důležité body činnosti střediska.

... Komár oznámil nové kroky v hospodaření střediska.

... náčelník představil červencovou aktivitu nazvanou Signály z teepee

... ještě před koncem měsíce června proběhne na rodové schůzce u Káňat plnění nováčkovské zkoušky. Po odchodu Vločky se bohužel bude zkouška týkat jen Bety, ale o to více jí držíme palce, aby se mohla na táboře pustit naplno do plnění orlích per a aby jí třeba hned na táborovém sněmu mohla být udělena některá z hodností!

... kdo sleduje pravidelně kmenové stránky, ten už ví, že někteří pilní členové Medvědů navštívili rodové schůzky Káňat, aby doplnili svoji táborovou výbavu o nové capote. S potěšením můžeme konstatovat, že na letošním táboře budou

poprvé v menšině ti, kteří svá capote mít nebudou. To je velký pokrok v indiánské vybavenosti Shawnee! Nadto se najdou i tací, kteří se výrobě krásných indiánských doplňků věnují zcela ve svém soukromém čase a neváhají zbytek kmene svým nadšením inspirovat! Čtete v tomto čísle rubriku Šikovné ruce....

... byť ještě nezačaly oficiální předtáborové brigády, našli si Ferda s Komárem čas, aby vyrazili do Štítů a zamakali na vyčištění tamní studánky, abychom nemuseli na táboře dovážet vodu ze Štítů. Oběma patří velký dík ode všech táborníků!

Náčelník Sa. MIČKINIKWA a degandawída OSg. TAWASUTA

TÁBOŘENÍ NA DROZDOVSKÉ PILE

30. DUBNA – 5. KVĚTNA 2019

Večer jsme přijeli, postavili jsme teepee a šli jsme spát.

Ráno jsme vstali a šli postavit sušák a kuchyni. Potom jsme byli celé dopoledne v kuchyni a přijela Eddie. Mezitím se Vrabčák stihl říznout a tekla mu krev. Spíše hodně krve. No a potom nás Vrabčák vzal na procházku. Šla jsem já, Vrabčák, Kecalka, Větvička a Mrkvička. Byla to nádhera a určitě bych se tam chtěla jít podívat ještě jednou. Vrabčák měl po cestě hezkou vzpomínku. Jezdí sem totiž

na rodinné táboření a když mu byly tak 3 roky a nudil se, stloukl si letadlo a Grizzly mu ho pomohl dát na strom. Takže má Vrabčák hezkou 7 let starou vzpomínku. Když jsme se vrátili, už přijel TUWANAKHA, WAKIŠA-KA s Danem, Anet a Sofčou. Dali jsme si oběd a jeli jsme na dřevo. Večer jsme si plnili orlí pera.

Ráno jsem se vzbudila a Vrabčák přiložil. Pak jsem šla na záchod a přivítala jsem se s WATOKNAPOU. Ostatní už stříleli z luku. Potom jsem se převlékla do indiánských šatů. Dali jsme si snídani a my děti jsme šli na procházku. Poté co nám Dan a Vrabčák ukazovali pavouky, šli jsme raději pryč. Pak nás ale vyděsila srnka, a tak jsme se báli. Po chvíli nás ale vyděsila mrtvá srna a to jsme utíkali jako pominutí. Pak jsme šli do tábora a malovali jsme truhly. Pak jsme měli oběd a malovali jsme až do večera. Také přijeli IQ a Korálka, kteří večer odjeli.

Ráno jsem se vzbudila a nasnídala jsem se. Pak jsme vyrazili na dřevo a já, Kecalka a Dan jsme vařili polévku na Rangera. Odpoledne jsme potom vyrazili do Janoušova. Vylézali jsme kopce a dělali jsme si randu. Nakonec jsme šli i k Zárubovi. Pak jsme se vrátili do tábora a dělali jsme bylinkové čaje. MIČKINIKWA pak odešel spát domů a že se druhý den vrátí

s Medvědy. My jsme si také malovali taštičky do teepee.

Ráno jsme se nasnídali a přijeli Medvědi. Pak jsme si šli stavět své pevnosti. Po obědě pak začala Bitva u Kanawhy. Dan dokonce kvůli vlajce vlezl do řeky a měl plné gumáky vody. Bylo to Osadníci proti Přistěhovalcům. Osadníci vyhráli. Pak ještě byla bitva holky proti klukům. Holky měly výhodu, protože nás bylo víc. Teď pro změnu vlezl do vody IQ. Tu-to bitvu vyhrály holky. Pak jsme šli do tábora a dali si oběd. Potom Medvědi odjeli, kromě Korálky a IQeho. Já a Kecalka jsme stavěly jehlan na Rangera. Večer pak Korálka a IQ odjeli. Chvilí na to, co odjeli, začalo pršet a sezení bylo u nás.

Ráno jsme se balili a opouštěli Drozdovskou Pilu. Těch pět dní se mi tu moc líbilo. Akce se mi moc a moc líbila.

Ga. Sedmíkráska

VÝPRAVA NA HRANICKOU PROPAST

25. KVĚTNA 2019

Ráno jsme se sešli na zábřežském nádraží. Tam jsme si koupili jízdenky a jeli jsme do Hranic. Vystoupili jsme a MIČKINIKWA hned vymyslel hru. Sešli jsme do podchodu a měli jsme zavřít oči. Za úkol bylo dojít na konec podchodu bez toho, abychom se dotkli zdi. Byla to zábava.

Před hranickým nádražím jsme udělali nástup. V každé družině jsme si měli zvolit jednoho odhazovače. Za Káňata šla Bety, za Koníky a Hady šel Tygr a za Medvědy šel IQ. Ostatní byli hledači. Každý odhazovač dostal deset sirek, a měl je odhazovat tak, aby je hledač z jiné družiny nenašel. Až hra skončila, udělali jsme nástup. Nejvíc sirek našla Koloušek. Pak jsme pokračovali okolo rybníku, kde jsme viděli plno žab. Pak jsme si zahráli hru - vedoucí poodešli za roh, abychom na ně neviděli, a něco na sobě změnili. A my jsme měli uhodnout, co se na nich změnilo.

Před Hranickou propastí jsme se rozdělili. Starší šli delší cestou a mladší šli kratší cestou. Na Hranické propasti jsme se sešli. Propast byla moc hezká. Pak jsme šli zpátky. Šli jsme do Zbrašovských aragonitových jeskyní v Teplicích nad Bečvou. Šli jsme s paní průvodkyní, která nám všechno o jeskyních řekla. A na konci prohlídky zhasla všechna světla, abychom viděli tmu, ve které jeskyně objevili. Z jeskyní jsme vyšli u řeky Bečvy. Mohli jsme zkusit i pramen Kyselky. Potom jsme šli na vlak. Ve vlaku jsme si koupili

jízdenky. V Hranicích jsme museli přestupovat. Před nádražím jsme udělali nástup. MIČKINIKWA s TAWASUTOU vyhlásili měsíční bodování.

Pak jsme se odebrali na nástupiště, kde jsme nasedli na vlak, který nás zavezl do Zábřeha. Před zábřežským nádražím jsme udělali nástup a řekli jsme kmenovou lelawatiku. Byla to moc hezká výprava.

Va. Lasička

NOVÝ ŠAMAN MIDEWIWINU

TAWASUTA – KMEN SHAWNEE

Na Drozdovské Pile byl při východu slunce 3. května 2019 vysvěcen 27. šaman společenství Midewiwin. Blahopřejeme.

V roce 1967 vytvořil šaman Hiawatha společenství ohnivců, které fungovalo do roku 1971 pouze v roverských kmenech Neskenonu (Šavani a Midewin). Poté se rozšířilo i mezi mladší Neskenonce a po vzniku Tuscarory (1972) též i do jiných kmenů. O deset let později již bylo ohnivectví rozšířeno natolik, že mohli šamani vytvořit Společenství Midewiwin. Je tomu již mnoho let, co první šaman Hiawatha sešel ze Skály bdění, ale přesto se pocty vysvěcení třetího stupně ohnivectví nedostalo mnohým. Zde je seznam všech, kteří byli vysvěceni na Šamany Midé.

1.	Hiawatha	Ten, který sestavuje wampumy	I. Makásek	Neskenon	1965
2.	Čingašgug	Velký had	P. Ráb	Neskenon	1971
3.	Čiksika	Černá Ryba	J. Macek	Neskenon	1973
4.	Tagajutah	Rozložitý Dub	I. Nedvěd	Neskenon	1977
5.	Lelašikah	Neústupný	V. Hulín	Alkatraz	1982
6.	Soewah	Malá Řeč	P. Jedelský	Čerokí	1982
7.	Tokeito	Noční Oko	M. Kól	Čerokí	1983
8.	Itazipa	Luk	M. Šorm	Neskenon	1983
9.	Akwiah	Válečný Orel	J. Trojánek	Sihasapa	1987
10.	Susquehanna	Řeka v kraji Konestogů	I. Hulínová	Konestoga	1988
11.	Mičkinikwa	Malá Želva	S. Václavský	Shawnee	1988
12.	Tawiyela	Laň	M. Vaculínová	Tussilago	1989
13.	Anpao	Svítání	H. Staňková	Tussilago	1990
14.	Wanigiska	Bílý Duch	P. Hendl	Konestoga	1993
15.	Ahdebah	Velký Muž	J. Adámek	Neskenon	1994
16.	Tonkahiska	Velký Bizon	M. Švub	Čerokí	1996
17.	Makatai	Černý Sokol	M. Šimák	Čerokí	1996

18.	Wičanhpi	Hvězda	K. Grűnwaldová	Tussilago	1996
19.	Hotwenak	Ten, který dělá obřady	J. Vacík	Neskenon	1999
20.	Watoknapa	Malý Kámen	G. Drozdová	Naška-pi	2002
21.	Očanku	Cesta	K. Hrstková†	Sacagawea	2005
22.	Tadewi	Vítr	P. Tolnerová	Mazaskazi Wanča	2005
23.	Tuwanakha	Neklidná mysl	T. Studenovský	Ksigudan	2007
24.	Wakišaka	Neúnavný	R. Weigert	Ksigudan	2008
25.	Wačintonka	Trpělivý	T. Winige	Mazaskazi Wanča	2009
26.	Chibiabos	Hudebník	M. Fišl	Hvězda severu	2017
27.	Tawasuta	Prudký	J. Straka	Shawnee	2019

Kmen Shawnee má dnes jako jediný funkční hned tři šamany a to MIČKINIKWU, WATOKNAPU a TAWASUTU. Radu OP ještě doplňuje wagamed AJAGU a ohnivec Eddie. Ohnivci patří k základním kamenům skautsko – woodcrafterského kmene, kterým náš kmen je ☺

Šaman MIČKINIKWA

STOUPÁNÍ NA HORU

Po poměrně rychlém nástupu jara, kdy třeba takové třešně stihly odkvést před samotným začátkem května, přišlo citelné ochlazení a příroda šlápla na brzdu. Její probouzení tak trvá déle a můžeme si jej více vychutnat. Využil jsem jej k plnění dalších OP z plamene ochranářství a pro inspiraci vám jedno předkládám.

O-30 Nakreslí nebo vyfotografuj 5 různých hnízd ptáků a urči, který pták hnízdo postavil. Údaje předlož ve svém deníku.

Vzhledem ke svému chabému nadání pro malířské výtvary jsem zvolil možnost fotografování a musel jsem ve svém okolí taková hnízda nalézt. A právě v tomto nám může pomoci příroda procitající ze svého spánku. Křik malých opeřenců nebo častý průlet rodičů zásobujících potravou své hladové ratolesti bezpečně pomůže s rychlou lokalizací hnízda a pak už jen zbývá pozorovat „zásobovací provoz“ a kochat se pohledem na starostlivé opeřence dodávající ukřiženým ptáčatům nekonečné zásoby žíla, červů a hmyzu všeho druhu.

Toto hnízdo vám jistě nemusím sáhodlouze představovat a jsem si jistý, že jeho obyvatelé bez problémů určí většina z vás. Ano, jedná se o čápa bílého. Tento ohlašuje klapotem svého zobáku příchod jara do Zvole už hezkou řádku let, sídlí zde v koruně vzrostlého jasanu u bývalého vodního mlýna. Mnozí z vás určitě ví, že dalšího zástupce tohoto druhu by našli v centru Libivé, kde se po zřícení velkého hnízda z komína na budově bývalé školy před pár lety přesunul jen o několik desítek metrů dále na konstrukci, kterou pro svého slavného souseda (po němž je

pojmenovaná i tamní hospoda) vztyčili hrdí libivští občané v areálu bývalého JZD.

Základ hnízda tvoří suché větve, uvnitř bývá vystláno drny, trávou a srstí zvířat. Každý rok jej čápi přistavují, a tak jeho průměr může být od 80 cm do 2 metrů!

I tento stavitel naštěstí stále patří mezi časté obyvatele naší krajiny. Díváte se na hnízdo kosa černého, které jsem vyfotil v břečťanovém porostu kůlny u svých rodičů. Letos v něm kosí pár nezahnízdil, což není nic neobvyklého - většinou staví svá hnízda jen na jednu sezonu a poté se do nich již nevrací. Pro kosa je běžným stavebním materiálem mech, stébla trávy, větvičky a kořínky. Celou stavbu, která má tvar hluboké misky, lepí hlínou. Kosi si svá hnízda staví nízko nad zemí a není bez zajímavosti, že stavitelem je u kosů samička, zatímco sameček sedává poblíž a k práci jí prozpěvuje.

Zatímco za hnízdem kosa není třeba šplhat do velkých výšek, další úlovek mne už stál větší úsilí. V horních patrech jedné z jablek na naší zahradě jsme už delší dobu pozorovali velice čilý ruch. Nápadně často odtamtud vylétal holub a na stejné místo se zase vracel. Časem jsme si všimli vybudovaného hnízda, a tak jsem popadl žebřík a vydal se pořídit snímek ne zrovna tradičního obyvatele naší zahrady. Upřímně řečeno jsem byl výsledkem pátrání tak trochu zklamaný, neboť místo propracovaného hnízda jsem našel jen jakousi nezpevněnou plošinku z propletených větviček bez jakéhokoli náznaku poslepování této

ledabylé stavby anebo pokusu o nějakou výstelku. Až následné pátrání v internetových článcích týkajících se hnízdění holubů mě ujistilo, že přesně takto svá hnízda holubi stavějí. Jedná se o mělká, přesto však pevná hnízda, do nichž samičky snesou nejvýše 2 vejce, z nichž se po 15-17 dnech vylíhnou holoubata plně odkázaná na péči svých rodičů, za další 4 týdnů pak hnízdo opustí.

Za tento snímek vděčím rodičům Tygra, kteří se při jedné z mých návštěv zmínili o ptačím hnízdě postaveném nad vchodem do jejich garáže. Pak už si jen stačilo vypůjčit štafle a vydat se pro obrázek na první pohled pohodlného hlubšího hnízda pečlivě vybudovaného z čerstvého mechu, kořínek a stébel trávy. Pokřikovala v něm už mláďata a o přisun potravy se staral menší šedočerný ptáček s rezavým ocáskem a bílou skvrnou na křídlech. Svůj let a poskakování prokládal nápadně neposednými pohyby. Opět díky internetu jsem snadno dohledal, že se jedná o rehka domácího, což mi potvrdil i jeho

hlasový projev z krátkého pořízeného videa. Rehek svá hnízda staví stále častěji v blízkosti lidských obydlí, neobvyklá místa pro stavbu jako různá zákoutí zemědělských strojů bývají u tohoto neposedy celkem častá. Samička klade 2x do roka zhruba 5 vajec, mladé vysedí po 14 dnech.

Dříve častým spolubydlícím člověka bývala velmi hojná vlaštovka domácí, která svá hnízda stavěla nejraději pod stropem ve chlévech, kde měla vždy dostatek potravy v podobě dotěrného hmyzu obtěžujícího domácí dobytek. S úbytkem jeho malochovu značně ubylo i vlaštovek.

Vlaštovčí hnízda mají podobu jakési misky nalepené na zdi těsně pod stropem s otvorem v horní části po celém obvodu hnízda. Stavebním materiálem je hlína a ptačí sliny, dále vlaštovka přidává do této „malty“ různá stébla a klacíky, celková stavba tedy působí poněkud neuspořádaným dojmem. Uvnitř je výstelka z peříček a srsti zvířat. Pro náročnost stavby používají vlaštovky hnízda opakovaně. Snímek jsem pořídil u kamaráda ve zděném kurníku pro slepice.

Na první pohled podobné hnízdo si staví jiříčka obecná, přesto zde však najdeme několik rozdílů. Předně si jiříčky svá hnízda staví na vnějších stěnách budov pod převisem střechy nebo na okeních špaletách. Dále je jejich hnízdo více upravené, neboť stavebním materiálem jiříčky je jen hlína a sliny, nikoli stébla či větvičky. A v neposlední řadě si jiříčka ponechává pro vstup do jinak uzavřeného hnízda pouze malý otvor. Vystláno je stéblky a perím a za příhodných podmínek z něj může jiříčka vyvést mladé během jedné sezony až třikrát. Zajímavostí také je, že opuštěná hnízda může obsadit vrabec domácí či sýkora modřinka.

V dnešní době jsou pro jiříčky problémem moderní silikonové fasády domů, na nichž jim hnízda nedrží. Na našem domě tak po několika marných pokusech jiříčky stavbu vzdaly, jejich hnízdo jsem vám vyfotil na okně místní sokolovny.

Další hnízdo jsem ke svému překvapení objevil při rodinné návštěvě skanzenu Veselý Kopec u Hlinska. Že je tam možné narazit na hnízdo strakapouda velkého jistě nijak překvapivé není. Ale nečekal jsem, že by olši, která rostla asi tři metry od terasy tamního hostince U Kováře Matěje, zabydlel ve výši asi jeden a půl metru nad zemí. Během naší návštěvy však zásoboval své mladé celkem vydatně a přílišnou opatrností při tom netrpěl. Wikipedie přitom uvádí, že svá hnízda strakapoud buduje v minimální výši 3 m nad zemí. Hnízdní dutina má pravidelný kruhový otvor o průměru asi 5 cm až 30 cm hlubokou a 15 cm širokou hnízdní komůrkou vystlanou pilinami, do kterých naklade samička 4-7 smetanově bílých vajíček. V sezení se během 14-16 dnů střídá s partnerem.

Sýkora koňadra je u nás hojným druhem, často ji můžeme vidat v zimě na zásobeném krmítku, v létě zas spolehlivě zabydluje ptačí budky zavěšené v parcích a sadech, nepohrdne ale ani poštovní schránkou, dutinami ve zdech či trubkách, nebo obsadí stará hnízda strak či veverek. Přirozeně však často hnízdí v dutinách stromů, a právě takovou dutinu jsem objevil loni v jedné z jabloní na naší zahradě a své mladé tam vyseďely sýkory i letos. Hnízdo je pak tvořeno z mechu, trávy, kořínků a lišejníků, vystláno bývá rostlinným chmýřím, srstí a peřím. Hnízdění probíhá 2x ročně, samice klade 8-12 bílých vajec s červenohnědými skvrnami.

Můj poslední úlovek je ne zrovna povedená fotka hnízda špačka obecného. Bylo totiž umístěno v tak hustém porostu tují, že nebylo možné zabrat jej z lepšího úhlu. Samotné hnízdo je ovšem poněkud raritní. Špaček totiž nejčastěji buduje hnízda v dutinách stromů, případně v budkách, samostatná stavba je spíše výjimečná. Pak je tvořena větvíčkami, kůrou, kořínky nebo slámou, výstelku tvoří jemná stébla, chlupy a peří. Při fotografování jsem nechtěl vyplašit poslední z původně pěti mláďat, ostatní čtyři už hnízdo opustila. Naštěstí však už bylo jednak schopné krátkého popolétávání a jednak k němu záhy slétla matka, která se o něj postarala.

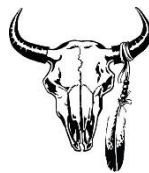

Také víte o nějakých hnízdech v místě vašeho bydliště? Buďte všímaví ke svému okolí, pozorujte zvýšený ruch příkrmuujících rodičů, blízkost hnízda také naznačí přítomnost většího množství ptačího trusu (u některých druhů však rodiče trus od hnízda odnášejí, právě aby hnízdo uchovali v utajení před predátory). Pokud máte problém při určení hnízdícího druhu, obrňte se trpělivostí a zaměřte se na nápadné znaky, které vám s identifikací pomohou. Pak už stačí jen pátrat v atlasech, encyklopediích, anebo třeba sednout ke googlu a vyhledávat.

O posílení ptačí populace stavbou budek a krmítek (a jejich pravidelným zimním zásobováním) se jistě rozepisovat nemusím, ostatně i za tyto užitečné počiny můžete získat orlí pera a v minulosti vám Březová kůra návod na stavbu již poskytla.

Mnoho krásných ornitologických zážitků vám přeje OSg. TAWASUTA

ŠIKOVNÉ RUCE

BRAŠNA Z JELENICE

S radostí můžeme opět jednou oživit naši rubriku Šikovné ruce. Ti z vás, kdo byli na jarním táboření, si možná u Vrabčáka povšimli jeho krásné nové indiánské brašny. Poprosili jsme jej o sepsání článku do Kůry o její výrobě a před jeho zapálením smekáme nejen proto, že výsledek jeho snažení je opravdu pěkný, ale také proto, že ručně byla zhotovena nejen samotná brašna, ale také připraven materiál na její výrobu! Wašte!

Nejdůležitější na tomto výrobku je kůže, která se dá koupit, ale i vyčinit mozkiem, jako jsem to dělal já s tátou.

Když si ji opatříte, vystříhnete z kůže stříh brašny. Stříh je jen jeden díl. Velmi hezké je trojúhelníkové víko. Na stříh brašny poté při-

šíjete ozdobu, já jsem zvolil srnčí kopýtko. Potom si to složíte na ruby a zašijete jen spodek, aby vám z toho nevypadávaly drobné věci. Otočíte si to nazpět a

zbytek došíjete třásněmi, které si nastříháte ze zbývajícího kusu kůže. Šídlem si uděláte díru a provlečete třáseň. Na konci pak uděláte jeden normální uzlík.

Další krok je malování. Kůže se nejlíp maluje tuší. Hlavně si jako já nesplette barvu na keramiku s tuší. Nejlíp vypadají hranaté vzory.

Dále si z kůže vystříhnete popruh, který by měl být tak dlouhý, aby se vám dotýkal pasu. Vhodné je si nechat deset centimetrů rezervu.

Posledníma dvěma třásněmi přivázete popruh k brašně.

Ga. Vrabčák

Z HISTORIE 95. KLUBU

OLDSKAUTŮ ZÁBŘEH

Třetí pokračování!

V minulém čísle BK jsem se zmínil o vzniku a činnosti 95. klubu v letech 1933 až 1938. V tomto čísle napíšeme něco o poválečném fungování.

V Moravském severu č. 3 na začátku roku 1946 vyšel tento kratičký článek:

7. února 1946 se obnovila po 7 letech činnost 95. klubu Bratři ohně. Vůdcem byl zvolen Vilém Mikula a jeho zástupcem Jar. Grunta / Ponorka /, pokladníkem Fr. Drábek a zapisovatelem br. Klepper. Klub měl v začátcích 20 členů a počet se pak navyšoval. Činnost v průběhu tohoto roku byla bohatá a klub podporoval celou řadu akcí zábřežského střediska a okrsku Zábřeh.

Předválečný vůdce Jaroslav Tannert byl jako příslušník partyzánského odboje vyznamenán stříbrným junáckým křížem. Byl také svědkem a účastníkem při tragickém úmrtí vůdčí osobnosti zábřežského katolického skautingu Jaroslava Tůmy. Po válce zastává funkci okrskového vůdce. Stojí v čele vydávání okrskového časopisu Marabu. Absolvuje také Jesenickou lesní školu ve Zlatých horách.

Oldskauti navazují také na předválečné tradice v pořádání závodů a pořádají tradiční Memoriál Josefa Matějčka, ale název memoriálu doplňují o jméno předválečného zástupce 1. oddílu Zábřeh Oldřicha Fišnara, který zahynul na železnici v roce 1938.

Rok 1946 je bohatý na klubovou činnost - konají se pravidelné vycházky do junácké rezervace na Račici, oldskauti staví hranici k uctění památky Mistra Jana Husa. Také je zmiňována podpora letním táborům a zajištění hlídky na finále Svojsíkova závodu v Praze.

Koncem roku uspořádal klub vánoční nadílku pro oddíly.

V roce 1947 oldskauti vybrali místo konání letního tábora Dlouhá voda u Bedřichova a také pomohli tábor postavit. Na konci roku organizují zase Memoriál. Závody byly úspěšné a předvečer byly zahájeny táborákem. Program závodů byl pětiboj. V roce 1948 se oldskauti účastní na prvního máje společně se skauty slavnostního průvodu a jejich činnost pomalu končí. Nastává pomalá likvidace junácké činnosti a klub čeká další obnova až v roce 1968 a o tom až příště.

Sa. MIČKINIKWA

PROKEŠŮV PUČ

V květnu, konkrétně 17. dne tohoto měsíce, uplynulo 70 let od pohnutých událostí, které mohly vyústit ve velkou změnu dějin naší země. Mohly, bohužel však nevyústily.... Střetává se v nich však historie našeho města a skautského hnutí, a tak jistě stojí za to se na ně podívat blíže.

V květnu 1949 již déle než rok vládla naší poválečné republice Komunistická strana a postupně utahovala šrouby nastoleného totalitního režimu. Postupná ztráta svobod byla zřejmější stále většímu okruhu vnímajících obyvatel země a spolu s tím také sílily snahy o navrácení k demokratickým principům. Komunisté však již měli vypracovaný systém, který tyto snahy potíral a jakýkoli náznak odporu se snažil zadusit v jeho samotném počátku. Tím většího obdivu jsou hodni všichni ti, kteří se pro svobodu nebáli riskovat to nejcennější, svůj život. Patří mezi ně i na dvě stovky skautů, kteří byli součástí jednoho z pokusů o svržení nastoleného komunistického režimu. V jeho čele stála odbojová skupina vedená majorem ve výslužbě Květoslavem Prokešem a právníkem Jaroslavem Borkovcem. Kdo byl major Prokeš?

Narodil se roku 1897 na Rudolfově, dnes místní části Zábřeha. Vystudoval vojenské školy v Hranicích a ve Francii a za 2. sv. války byl účastníkem protinacistického odboje. Byl vězněn v Budapešti, odkud však uprchl a nadále bojoval v československých i francouzských jednotkách. Po konci války a nástupu komunistů k moci se zapojil do tzv. třetího odboje (tj. odboje proti komunistické vládě) a začal budovat „podzemní“ organizaci, která plánovala ozbrojený převrat a znovunastolení demokracie.

Tzv. Prokešův puč byl plánován na 17. května 1949, kdy mělo nad ránem dojít k obsazení ústředního vedení Sboru národní bezpečnosti, generálního štábu armády, některých ministerstev, Čs. rozhlasu a letišť v Ruzyni a Kbelích, dále některých vojenských posádek v okolí Prahy a poté měl být uvězněn prezident Klement Gottwald a rozpuštěny Lidové milice, Sbor národní bezpečnosti a komunistické organizace. Jak již bylo naznačeno výše, své místo měli v plánu i členové tehdy ještě nezakázané skautské organizace. Měli plnit úlohy spojovací, zásobovací a zdravotní podpory. Část skautů vlastnila také zbraně a měla se

podílet na ozbrojeném zásahu. Plán byl však vyrazen, Státní bezpečnosti se podařilo mezi stovku detailněji informovaných důstojníků a civilních osob dostat svého člověka a těsně před vypuknutím puče došlo k rozsáhlému zatýkání a následným soudním procesům. Tomu neunikly nejen špičky plánovaného povstání, z nichž šest včetně samotného Prokeše bylo odsouzeno k trestu smrti, ale také mnozí skauti. Dle svědectví některých zatčených jim prý z nejhoršího pomohla také morseovka, pomocí jejíhož vytukávání sjednotili ve vazbě svou výpověď, která tvrdila, že o protistátním zaměření akce neměli tušení a mysleli si, že jsou součástí velké noční hry pražského Junáka. V případě mnohých z nich pak soudu nezbylo, než zprostit je obvinění, jiní však od soudu odešli s tvrdými tresty.

Mezi odsouzenými byla i vůdkyně dívčího oddílu pražského střediska Šipka, 37letá Dagmar Skálová – Rakša (viz foto), která svým hrdinstvím zachránila před tvrdými tresty mnohé své bratry a sestry. I s rizikem trestu smrti totiž vzala vše na sebe a opakovaně tvrdila,

že řadoví skauti neměli o rozsahu plánované akce a jejím zaměření nejmenší tušení. Sama odešla od soudu s doživotním trestem, její manžel Karel Skála (první poválečný velitel pražské Svojsíkovy oblasti) dostal 24 let, Jiří Navrátil (tehdy vůdce 2. vodního oddílu, po listopadové revoluci dlouholetý starosta českých skautů) 20 let, František Falerski (vedoucí 4. pražského oddílu) 15 let, ostatní odsouzení skauti byli potrestáni vězením na 1 rok až 5 let za neoznámení trestného činu. Většina jich skončila v pracovním táboře Rovnost na jáchymovsku, kde záhy založili tajný roverský kmen Rovnost a vydávali zde samizdatovou Edici Rovnost, v níž vyšlo asi patnáct publikací.

V roce 1955 byl Rakše v rámci amnestie trest zmírněn na 25 let, v roce 1965 byla další amnestií podmínečně propuštěna na svobodu. Naštěstí se dožila znovunas-tolení svobody v listopadu 1989 a roku 1997 ji prezident Václav Havel dokonce vyznamenal Řádem T.G. Masaryka V. třídy. Zemřela ve svých nedožitých 90 letech 15. července 2002.

OSg. TAWASUTA

ŠIFROVÁNÍ O BODY

V tomto čísle BK se v našem kvízu můžete mnohému přiučit. Zašifrované zprávy totiž obsahují výroky slavných osobností, ponaučení a přísloví. Bodový zisk bude za správné vylustění, jako vždy, nemalý tj. 30 bodů. Proto neleňte a dejte se do toho. Přeji vám, ať vaše mozkové závity pěkně pracují.

Odpovědi posílejte na mail: edita.riff@seznam.cz

- 1) Djfojrkmeáskžmee lgqi shke čkclzdoobrvkuědvk zjrarksfdmbeákut shdásem
svnojfbtkě, bjduobdsee stue sthmgnánlt cdrevtlkpý žrainovfwonpt
Nápověda: 2

- 2) KONEC DEN YTONG ŽEMLE X TRIČKO IMITACE X ZUB BULDOZÉR
YTONG VANA ALMUŽNA X PIÁNO OSEL ULIČNÍK ZEBRA EMIL X
JEDNOTKA EMIL DEN EMIL NOC X HYMNA RÁMUS EMIL BÝK IMPULS
KONEC X OSEL HYMNA NOC EMIL X SENZACE EMIL

- 3) KORHJMJKPSMOIAADPNDAAOUAU EUDD

Nápověda: první - poslední...

- 4) „Nedej ýrbod letířp ej íšžard žen ots hcýnšelaf.“

- 5) Md'íúěšsil úišeýřšúil íd' md'ónšrd'áňúžš začme úišeýřšúi.

NÁPOVĚDA:

A, Á, B, C, Č, D, Ď, E, É, Ě, F, G, H, Ch, I, Í, J, K, L, M, N, Ň, O, Ó, P, Q, R,
Ř, S, Š, T, Ť, U, Ú, Ů, V, W, X, Y, Ý, Z, Ž

Sg. Eddie

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Všeho moc škodí! Jarní táboření na Drozdovské Pile jsme využili také k plnění nejrůznějších orlích per. Rádi jsme při tom využili zkušeností našich hostů z dalekých Čech, a tak se s námi například TUWANAKHA podělil o své bohaté vědomosti o jedlých rostlinách a jejich účincích. Svůj výklad oživil i praktickou ukázkou na své osobě, avšak i mistr tesař se ně-

kdy utne, jak praví staré české přísloví, a tak TUWANAKHA po požití nemalé dávky árónu plamatého (ne nadarmo zvaného lidově „zmizec“) najednou nebyl. Na fotografii jej můžete nevidět, jak sedíc na proutěné sedačce hledá ve své bedýnce výtažek z vratiče obecného, aby vše vrátil do původní podoby. Bohužel marně, a tak jsme o jeho neviditelnost my ostatní zapopávali po celý zbytek táboření.... Uvidíme letos TUWANAKHU na táboře?

Náčelníkova nová specializace... Po náročném období studia a přípravy na závěrečné zkoušky si mohl náčelník konečně oddechnout – jeho snaha byla korunována úspěchem a stal se Akreditovaným dopravním psychologem. Ihned si otevřel ordinaci, kde se jeho prvním klientem stala TAWASUTOVA felicie. Ta již delší dobu vykazovala známky trudomyslnosti hraničící se stavy těžké deprese. Náčelníkova terapie naštěstí zabrala a felicie již opět s veselým výrazem na čelní masce brázdí okresní silnice! Kvalitní léčba však také něco stojí, a tak po vyúčtování poskytnutých služeb pro změnu upadl do stavu naprosté beznaděje sám TAWASUTA. Najde se odborná pomoc i pro něj? Šavanské capacity, ozvěte se!

- ŠATAZPRAS -

Z HISTORIE KŮRY....

...CYKLOVÝPRAVA DO LITOVLE A ZPĚT

Cyklovýprava byla jednou z mých oblíbených akcí. Vždy se sice jednalo o dobrovolnou akci, ale vždycky na ní byla neuvěřitelná legrace. V dnešním dílu z historie BK se podíváme do 173. čísla Březové kůry, které vyšlo v květnu roku 2005. Článek o cyklovýpravě sepsal Rendy (dnes WAOPE).

Dobrovolná akce cyklovýprava se tentokrát konala pod mým vedením. Nevím, jestli to pro zúčastněné bylo dobře nebo ne, ale podařilo se nám splnit si OP za ujetý počet km. Akce se účastnili Drak, Ječmen a Sběratel. Sraz byl v 9 u Gymnázia.

Vyjeli jsme směrem na Lupěné. Drak se ještě stavil pro zapomenuté plavky (které nakonec nepotřeboval) a taky jsme se natřeli opalovacím krémem, protože sluníčko pěkně připalovalo. První fázi cesty do Mírova jsme zvládli v pohodě, i když docela pomalu. Přeci jen to bylo do kopců a nebyli jsme ještě řádně rozpohybovaní. Na Mírově před věznici jsme posvačili a šli omrknout věznici. Drak litoval, že jsme nepřijeli o týden dřív, protože jak zjistil z rozpisu návštěv, minulý týden byly návštěvy doživotně odsouzených.

Ukázky z konverzace před Mírovem:

Ječmen: „Na co tam je ten vysoký plot až k tomu baráku?“

Rendy: „Aby nemohli utíkat oknem.“

Ječmen: „Aha.“

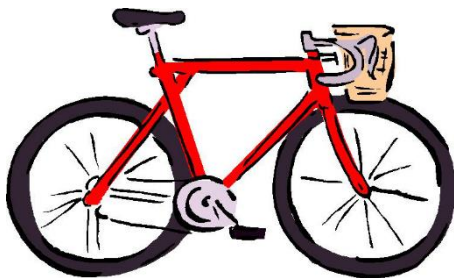
O dvě minuty později:

Ječmen: „A na co je ten plot tak vysoký?“

Drak: „Aby tam mohli hrát tenis.“

Nuda nebyla. Pak jsme vyrazili směr Loštice. Po cestě se ukázalo, že Šavani mají vždy štěstí – cestou do Loštic nás předjížděly desítky historických vozidel. Například Aerovky, vojenská vozidla ale i americký pontiac, mercedesy, kabriolety apod. Takže bylo na co koukat. Navíc v Lošticích měla tato vozidla start

nějakého závodu, takže jsme po příjezdu mohli v klidu zajímavé kousky obejít a prohlédnout zblízka. Po nezbytné zmrzlině jsme vyrazili na Litovel. Po cestě jsme odbočili do Řimic, což byla zajímavá vesnice. Tetky tam sušily seno přímo na vozovce. Za chvíli jsme pochopili proč – cesta za vesnicí náhle končila v poli. No ale přeci se nebudeme ty dva kiláky vracet, že. Takže jsme to hrdinně vzali přes Pomoraví. Před Lošticemi jsme dokonce naváděli na cestu jednoho zbloudilého závodníka v historickém voze. V Litovli jsme to vzali přímo na náměstí na zákusek, pizzu, kofolu a zmrzlinu – zdravá kombinace. Zpět jsme vyrazili jinou cestou.

Občas jsme dělali zastávky na pití. Mezi Lukavicí a Bohuslavicemi jsme se chvíli brodili v Moravě, protože vyhlédnuté koupaliště v Bohuslavicích nesplnilo ani naše skromné představy o čistotě vody. Cesta zpět byla o poznání těžší – teplota přesáhla 30 °C a sluníčko pálilo jako o závod. Hlavně před Dubickem jsme

mysleli, že nás to usmaží. Do Zábřeha jsme přijeli okolo páté docela usmažení. Pochvalu si zaslouží Sběratel, který byl nejmladším členem a statečně zdolával potřebné kilometry! Protože mně a Drakovi nějaký ten kilometr na OP chyběl, rozhodli jsme se pro okruh Postřelmov, Chromeč, Vyšehoří, Postřelmůvek, Rovensko a Zábřeh. Po zdolání tohoto okruhu měl Drak splněno OP. Já jsem se u něj napil a dal si okruh ještě v opačném směru, a poté jsem také získal OP. Z hlediska splněných OP to byla výprava úspěšná – Ječmen toto OP už měl a my ostatní si ho splnili. Někteří z nás si přitom sáhli až na dno svých sil. Tak to má být.

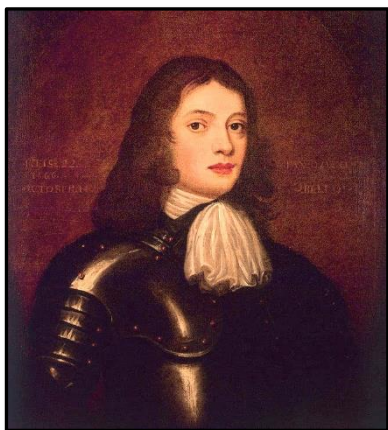
Rendy

Pro BK přepsal DRak

INDIÁNSKÁ HISTORIE

William Penn – muž, který předběhl svou dobu

Proč jsem se rozhodl obohatit Kůru článkem o zakladateli jednoho ze států dnešních USA? Především proto, že jsem si výpisky o něm pořídil pro účely plnění podmínek mistrovství Znalec indiánů a při té příležitosti narazil na silný příběh vizionáře, který dobu, do níž se narodil, svými myšlenkami o pár století předběhl. Proč se s vámi tedy o něj nepodělit a případně vám nepomoci se splněním téže podmínky? Anebo prostě jen čtete a poznejte další střípek zajímavé historie....

William Penn (14. 10. 1644, Londýn – 30. 7. 1718, Ruscombe)

William Penn ml. se narodil v Londýně do rodiny stejnojmenného admirála anglické lodní flotily, který měl velice blízko k anglickým královským kruhům. Sám král Karel II. se stal dokonce jeho dlužníkem a svůj dluh 16 tisíc liber splatil v únoru roku 1681 tak, že předal Pennovi mladšímu rozsáhlá území zahrnující dnešní americké státy Pensylvánie a Delaware. V té době se však jednalo prakticky o panenskou pouštinu, kterou obývali jak původní obyvatelé – indiáni, tak několik bílých dobrodruhů kolonizujících Nový svět. William Penn ml. patřil k tzv. kvakerům, což bylo křesťanské náboženské hnutí odmítající rasismus a so-

ciální útlak a jeho fungování bylo založeno na demokratických principech nezvyklých pro tehdejší dobu. Kvakeři s těmito základními myšlenkami rozhodně neměli na starém kontinentu na různých ustláno, sám William Penn ml. se pro své přesvědčení dostal do vězení a musel z něj být svým otcem vykoupen. A tak není divu, že se ihned chápe této nové příležitosti a vydává se záhy za novými zaoceánskými výzvami s myšlenkou na realizaci svých utopických vizí. Ačkoli chtěl nově nabyté území pojmenovat Nový Wales či Sylvania (z lat. slova pro lesy), král na počest admirála území pojmenoval Pennsylvania (přeloženo do češtiny tedy Pennovy lesy). Penn ml. se takovému názvu bránil v obavě, že si lidé budou myslet, že území pojmenoval sám po sobě, ale proti královskému záměru nic nezmohl....

W. Penn ml. se tak roku 1682 vydal poprvé na americkém pobřeží v tamní osadě New Castle. Zde mu osadníci přísahali věrnost jako svému vládci s titulem Proprietor (= Vlastník) a bylo ustaveno valné shromáždění nové provincie. Vláda nově založeného státu přišla se dvěma na tehdejší dobu revolučními novinkami – svobodou náboženského vyznání a ustavením krajských komisí (skupina **volených** úředníků pověřených administrací krajské vlády).

Obraz Zrození Pensylvánie od J.L.G.Ferrise zachycuje Karla II. právě předávajícího Pennovi darovací listiny k zámořským územím

Následně se Penn vydává severně po řece Delaware a na jejím horním toku zakládá město Philadelphia. Dojít k tomu může díky smlouvě podepsané W. Pennem a leni-lenapským náčelníkem Tamanendem na tradičním ceremoniálním místě Leni-Lenapů zvaném Shakamaxon roku 1683. Oba podepsaní měli silně pacifistické sklony a chtěli se vyhnout jakýmkoli konfliktům. Podepsali následně 7 dalších dokumentů, aby do budoucna vyloučili možnost jakýchkoli sporů mezi svými následníky. Na Tamanendově soše ve Philadelphii jsou zaznamenána jeho slova říkající, že Leni-Lenapové a angličtí kolonisté budou „žít v míru tak dlouho, dokud potečou vody v řekách a potocích a dokud přetrvají hvězdy a měsíc“. Smlouvy mj. zaručovaly i nadále indiánům volný pohyb při jejich výpravách za lovem, rybolovem a shromažďováním a jejich ustanovení opravdu nebyla ze strany Penna a Leni-Lenapů nikdy porušena.

Aby nalákal na území Pensylvánie další evropské imigranty, distribuoval v Evropě prospekty slibující náboženskou svobodu a materiální výhody pro nové osadníky. Rozparceloval pro 250 potenciálních příchozích 1200 km² půdy a opravdu přilákal mnohé příslušníky pronásledovaných náboženských menšin – kormě kvakerů také huguenoty, mennonity, amishe, luterány či židy z mnoha evropských zemí.

V souladu s pravidly kvakerského hnutí byl právní rámec nově vzniklé provincie postaven na moci pocházející od lidu na úkor práv panovníka, dvoukomorový parlament měl zajistit právo na soukromé vlastnictví, volné podnikání a spravedlivý daňový systém. Trest smrti byl omezen pouze na dva typy zločinů – zradu a vraždu – a soudní případy měly být projednávány porotou. Vězeňský

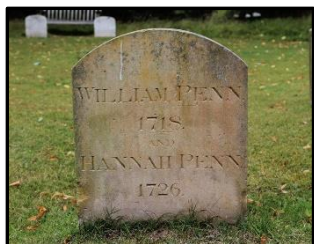
systém měl vést k nápravě formou jakýchsi „seminářů“ pro odsouzené, čímž se značně odlišoval od dobového represivního věznění v nelidských podmínkách obvyklého po celé Evropě. Zákony zakazovaly opilost, nadávky, lhaní a pokleslou zábavu jako hazardní hry, kohoutí zápasy nebo divadlo, ale také stavbu mešit.

Penn byl na svou dobu opravdovým vizionářem. Svou Esejí o současném a budoucím míru v Evropě zveřejněnou roku 1693, v níž navrhl zřízení evropského parlamentu zahrnujícího zástupce všech evropských států dle jejich velikosti, předběhl tehdejší dobu o dvě a půl století. vždyť počátky dnešní Evropské unie sahají do poloviny 20. století! (Nutno zde poznamenat, že s myšlenkou na evropské sjednocení přišel ještě o dvě století dříve před Williamem Pennem již český král Jiří z Poděbrad.) Kromě návrhů na sjednocení Evropy se Penn také vyslovil pro sjednocení anglických kolonií v Americe. Ani tento požadavek však nevedl k úspěchu a Spojené státy americké si musely na svůj vznik (a vyhlášení nezávislosti) ještě téměř jedno celé století počkat.

Roku 1684 se Penn vrací na evropskou půdu, aby se znovu setkal se svou rodinou, a aby urovnal soudní spory s lordem Baltimorem, s nímž se dostal do křížku kvůli vymezení přesné hranice oddělující jejich zámořská území. Tento spor král rozhodne v Pennův prospěch, ovšem Penn se v Anglii setkává s nečekaným problémem – kvakerské hnutí se nachází pod obrovským tlakem, spousta jeho stoupenců dlí v královských věznicích, a tak Penn využívá své styky s novým králem k boji za jejich propuštění a posílení náboženské tolerance. Nadto čelí na dálku i problémům týkajícím se Pennsylvánie, které mají původ v jeho liknavosti v administrativních věcech v jeho podnikání. Jeho kvakerský obchodní kolega Phillip Ford totiž využil jeho zvyku podepisovat dokumenty bez řádného prostudování a pokusil se Penna připravit o vládu a faktické vlastnictví Pennsylvánie. Nakonec musel Penn přenechat Fordovi všechny své příjmy ze svých majetků v Irsku, aby se Ford výměnou vzdal svých podvodně nabytých pennsylvánských nároků.

Díky výše popsaným potížím tak trvá dlouhých 15 let, než se Penn v doprovodu své manželky a dcery může nalodit a vydat zpět na americkou půdu. Zde je však srdečně vítán a nalézá svou Pennsylvánii ve velmi dobré kondici. Moderní a zelená osázená města jsou plná bohatě zásobených obchodů uspokojujících poptávku tamní rostoucí populace. I náboženská rozmanitost nese ovoce, kvakerské školy poskytují vzdělání širokým masám obyvatel a rozpínající se Philadelphia se stává centrem vědy a medicíny. Kvakeři nejenže nekriminalizují duševní nemoci, ale vzdělání lékaři také dosahují poměrně velkých úspěchů v jejich léčbě. Přes tato pozitiva však vidí Penn i negativní dopady své přílišné tolerance, a to v určité rozvolněnosti ve státní správě, kterou někteří zneužívají ve svůj osobní prospěch.

Tyto zkušenosti jej tak „na stará kolena“ vedou k určitému přitvrzení jeho dosud demokratických postojů. Navíc se jeho manželka necítí v nové domovině příjemně a tak poté, co Francie začíná být v Americe opět vojensky aktivní, vydává se Penn s rodinou roku 1701 zpět do Anglie. Zde jej však čekají jen problémy. Jeho nejstarší syn William vede neuspořádaný život a upadá do dluhů, samotný Penn však jeho závazky uhradit nemůže, neboť i on se dostává do finančních potíží poté, co jej znovu dostihnou nové spory s Phillipem Fordem. Naráží také na neochotu svých dlužníků splatit velkoryse poskytnuté půjčky. Problémy s financemi

Penna dokonce přivedou do vězení pro dlužníky, z něhož mu pomůže jen solidarita jeho kvaerských souvěrců. Neúspěšně se pokouší prodat Pennsylvánii anglické koruně, ale trvá na zachování zavedených svobod. I tento pokus je tak odsouzen k neúspěchu. Vyčerpán finančně i duševně umírá roku 1718 v Anglii a své vdově zanechává i pennsylvánský titul Proprietor.

Vlastnictví Pennsylvánie si rodina udržela až do americké války za nezávislost, po níž se Pennsylvánie stala jedním ze zakládajících členů Unie a město Philadelphia bylo nakrátko také hlavním městem Spojených států. Právní rámec, na němž stálo státní zřízení Pennsylvánie se také stalo vzorem při formování americké ústavy. Horší už to bylo s pokrokovými myšlenkami Williama Penna. Jeho synové Thomas a John se vzdali víry svého otce, naopak bojovali za omezení náboženské svobody. Došlo k oslabení moci parlamentu a kolonii vedl Thomas prostřednictvím jmenovaných (už nikoli volených) guvernérů. Roku 1737 také došlo k podvodnému obchodu s domorodými Lenapy – díky kupní smlouvě známé pod názvem Walking Purchase byli indiáni okradeni o své území Lehigh Valley. Podle ní měli prodat kolonistům území od soutoku řek Delaware a Lehigh River do vzdálenosti, která se dá urazit pěšky za den a půl. John Penn však najal nejlepší armádní běžce a dal vysekat a upravit lesní stezky tak, aby tato vzdálenost byla co nejdelší (nakonec tak běžci urazili přes 60 mil, tedy asi 100 km). Protesty indiánů proti porušení původní dohody samozřejmě neměly naději na úspěch. Pennsylvánie vstupující do Unie tak již dávno nebyla tou Pennsylvánií, která byla díky svému zakladateli vystavěna na humanitárních myšlenkách mírového soužití všech jejích obyvatel těšících se svobodám a právům, o kterých se jejich vrstevníkům na přelomu 17. a 18. století ani nesnilo....

ZÁLESÁCKÉ OKÉNKO

DEN ZEMĚ OSLAVIDI ZÁLESÁCI PRACÍ

Přiložili ruce k dílu společně se svými rodiči i sourozenci a na naší přírodní zahradě udělali zase kus práce. Jak se to stalo, že se naše společná zahrada u školky přeměnila v přírodní?

Tak to jsme se takhle před pěti lety sešli na kovových průlezkách, rozpadajícím se kolo-toči a vrzajících houpačkách a řekli si: Tak takhle by to dál nešlo! Navštívili jsme pár zahrad, pozvali odborníky z Ekologického centra Lipka v Brně, rozdali jsme dotazníky pro děti a rodiče a už se to rozjelo.

Na základě dotazníkového šetření vylezl krásně směr, kudy - tudy se ta naše společná školkovo-školní zahrada bude ubírat. Téměř všichni oslovení se zavázali pomoci prací, někteří sponzorskými dary, materiálem... A byla tu první podzimní

brigáda na podzim roku 2015, při které se oddrňoval kus země, aby mohl vzniknout motýlí záhon. To je záhon, na kterém roste květena a pastva pro motýly po velký kus roku. Malí i velcí ryli, až se z nich kouřilo. Pak se osazovalo nejrůznějšími květinami a bylinkami. Současně vedle vznikl habrový domeček – takový krásný kruhový bunkr. V dalším roce vznikla

hmatová stezka a na motýlí záhon se vypustili vlastnoručně odchovaní motýli – babočky kopřivové.

V roce 2017 dostaly naše plány trochu na frak schválením dotace na výstavbu nové budovy školky. Ale když těch prťat je v Hrabové i v jejím okolí fakt dost. Budování na zahradě se na nějakej čas zastavilo, ale už loni na podzim

a teď na jaře jsme na to šli znovu. Z habrového domečku se stala pěkná zelená jurta, motýlí záhon kvete jedna báseň a nasadili jsme spoustu ovocných keřů a stromů. Smontovali jsme vyvýšené mobilní záhony a vysadili si pro sebe něco zeleného na zub. Tátinek Hrdlička dodal i přebytky ze své Ofčí farmy, a tak spoustu lidiček mělo možnost poprvé ochutnat grilované skopkové. To bylo i velké pokušení pro ty, kdo se právě rozhodli dodržovat bezmasý půst.

A tak nám teď zůstává o to všechno pěkně pečovat, zalévat, okopávat, hrabat se v zemi. Ale protože víme, že práce šlechtí, tak nás to baví.

A co na závěr? Snad ještě toto:

Umějte se radovat. Ze všeho. Nečekejte, že v budoucnu přijde něco, co bude to pravé, protože je možné, že to pravé přichází právě teď a v budoucnu nic krásnějšího už nepřijde.

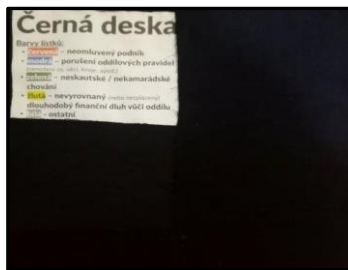
Krásné radování a radovance přeje Mráček

DĚNÍ U MOHAWKŮ

20. dubna - 20. května 2019

- ❖ Ve čtvrtek 2. května byla v klubovně 5. kmenovka roku 2019. na programu bylo stavění přístřešků, nějaké hry, vyhlašování bodů za měsíc duben, rozdávání muší – naše oddílové platidlo rozdávané za body a obchůdek – dražba, ve které si za vydělané mušle můžeme koupit různé věci. Po dlouhé přípravě byla také představena kamarádka Černá deska. Na ni budou psáni všichni, kteří se v oddíle nějak prohrěší. Později budou mít možnost si svůj hříšný čin odpracovat. Třeba to zlepší morálku u nás v oddíle. Schůzky se zúčastnilo dvanáct členů a dva členové náčelnictva.

- ❖ O víkendu od 3. do 5. května nás čekala další vícedenní výprava – minitábor. Zázemím nám byla náčelníková chata v Myšticích v okrese Strakonice. Hlavním bodem programu byla Předtáborová výzva – to je několik zkoušek, které musí člen z velké části splnit, aby mohl jet na tábor. Toto opatření jsme zavedli po minulém táboře, abychom na tábor nebrali členy, kteří toho moc neumí a byli by tam spíše na obtíž. Krom toho jsme stavěli a pak boři-

li týpko. Někteří v něm dokonce spali. Také jsme si zahráli pár her, udělali procházku, učili novým věcem, pracovali, zpívali u kytary a užili si mnoho srandy. Na výpravu vyrazilo jedenáct členů, náčelnictvo v plné sestavě a malá Andula – poloviční člen a dcera našeho podnáčelníka Matty.

- ❖ Na minitáboře také proběhla kmenová rada. Účastnilo se ji celé náčelnictvo, oba owačirové a pozvání přijal i watutka na zkoušku – Mocho-můrka.

- ❖ V sobotu 18. května měli všichni členové možnost přijít do klubovny na nepovinnou schůzku a vylepšit si svá indiánská roucha. Této možnosti využili tři členové. Účastníků bylo možná tak málo, protože se o schůzce dozvěděli až ten den ráno. Pokud by se tato možnost opakovala, doufám, že ji využije více členů.

❖ Ve dnech 24. dubna a 7. a 15. května byly normální schůzky. Hlavním bodem programu bylo dokončení již zmiňované Předtáborové výzvy. Schůzka 24. 4. se také konala na jednom z příbramských hřišť. Na podzim a teď i na jaře se dosti často scházíme ne v klubovně, ale na hřištích, abychom trochu zpestřili program a třeba i upoutali nějaké děti, které by k nám mohly přijít jako nováčci.

- ❖ Co se členstva týče, tak v období od 20. dubna do 20. května přišel jeden nováček – Vítek a jeden člen – Papoušek – odešel. K 20. květnu nás je tedy v oddíle 11 členů, 3 členové náčelnictva a dva poloviční členové – Vojta a Andula – syn a dcera našich podnáčelníků.

Imnu

V ZÁŘI HVĚZDY SEVERU

HVĚZDA SEVERU
TURISTICKÝ ODDÍL MLÁDEŽE

Hvězda Severu je chlapecký turistický oddíl, který vznikl v roce 1996. Nyní pracuje pod hlavičkou Asociace turistických oddílů mládeže ČR. Oddíl je určen pro chlapce z Brna - Králova Pole a okolí. Naším cílem je především smysluplně naplnit volný čas pro děti a náš výchovný program je úzce spjat s organizací Junák a Liga lesní moudrosti. Měsíc květen byl v našem oddílu ve znamení dvou zajímavých akcí.

Ta první se konala na přelomu měsíce dubna a května. Nesla název Pálení čarodějnic. Akce byla organizována cca pro 400 dětí z městské části Královo Pole a díky ochotnému kmeni Shawnee, který nám půjčil deskové hry, měla akce ten správný šmrnc. Cílem této akce bylo zabavit děti a vytvořit pro ně zajímavý program. Povedlo se nám to asi náramně, neboť od našich stanovišť se vinuly neuvěřitelné fronty. Akce trvala celé odpoledne a odměnou nám byl úsměv na dětské tváři.

Druhá akce, kterou jsme v měsíci květnu pořádali, nesla název Dobývání. Akce je organizována našim oddílem a je určena pro členy oddílu a jejich kamarády. Na dobývání se nás sešlo 41 dětí a vedoucích. Aby měla akce správné grády, je třeba se na ni pořádně připravit. Na schůzkách jsme vyráběli různé

typy zbraní: meče, štíty, dýky, oštěpy... a to vše pod drobnohledem našich vedoucích. Pro výrobu zbraní jsme využili obchodní dům Bauhaus, od kterého jsme odkoupili spousty potřebného materiálu k výrobě. Lepící pásky, miralon, plastové trubky, spreje, kožené věci. Sobotní akce pak pod vlivem nádherného počasí přilákala spousty kamarádů našich členů. Akce se konala na našem tábořišti v Sršním hnízdě, kde jsme poprvé tábořili v roce 1999. Akce byla plná her, soutěží a pohodové atmosféry. Všichni jsme si ji naprosto dokonale užili!

ČIBIABOS

S PÍSNÍ NA RTU

Návrat (Sem tam)

1. Rád chci jít i tmou,
zlý mraky může vítr hnát,
jenom tu svíci maličkou,
nech ji dál za svým oknem plát.

Ref: Podzimní déšť zem smáčí stále hloub,
až k ránu stopy uplavou,
lidé jen chvíli pláčí, dále jdou
a paměť mají dřavou.

2. Prám je život náš,
kluzký a vratký, lásko má,
v bouři plují snáz
ti, kteří spojí prámy dva.

Ref: Podzimní déšť zem smáčí stále hloub,
až k ránu stopy uplavou,
uplavou přes bodláčí, řeky proud
schová je pod svou hladinou.

*: Dál cestu znám, proč mám v botách divný závaží,
zbývá mi jen tvých slůvek pár, loňský nádraží.

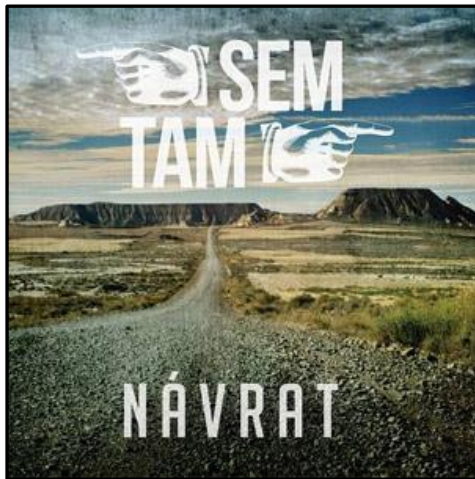
3. V tváři smutek máš,
zůstáváš stejný, já to vím,
dál se větru ptáš
a mlčení ti odpoví.

Ref.: Ke slunci dlaň svou vztáhni, vidíš ji,
a ráno voní nadějí,
zítrěk je málo známý, nech jej být,
v bouři se můžeš u mě skrýt.

*: Dál cestu znám, proč mám v botách divný závaží,
zbývá mi jen tvých slůvek pár, loňský nádraží.

4. Rád chci jít i tmou,
zlý mraky může vítr hnát,
jenom tu svíci maličkou,
nech ji dál za svým oknem plát.

Ref: Svět víc nám zkrásní vzpomínkou,
Návrat je nocí k ránu plout,
Láska má cenu zvláštní, napsanou
Na bílém lístku ze stran dvou.

HERNÍK

Pro první dnešní hru budete potřebovat hrací kostku a zásobu knoflíků, pro druhou hrací kostky dvě. Na přípravu nijak náročné nejsou a hodí se určitě nejen na družinové schůzky do klubovny, ale kamkoli k ukrácení dlouhé chvíle či pro zábavu.

Zlav se jich

Je to jednoduchá hra s hrací kostkou. Na tvrdý papír nakreslíme 6 koleček a podle čísel hrací kostky je očíslovujeme od 1 do 6. Kolečka mají být tak velká, aby se do nich vešlo po jednom knoflíku, tedy široká asi na dva prsty a mají být od sebe co nejdál, aby k nim měli hráči snadný přístup. Každý hráč dostane 10 knoflíků (nebo cokoliv menšího).

Začíná hra. Každý po řadě hodí kostkou, první obsadí kolečko odpovídající číslu, které hodil, tím, že do něj vloží knoflík. Ostatní hráči mohou své knoflíky umístit jen do prázdných koleček. Je-li kolečko obsazené, musí si vzít daný knoflík a uvolnit tím kolečko pro další. Výjimkou je hození 6. Kdo hodí šestku, smí umístit knoflík i do obsazeného kolečka. Vyhrává ten, kdo první umístí všechny své knoflíky.

Kostka rallye

Hod určené číslo dřív, než k tobě doputuje druhá kostka....

Všichni si sednou kolem stolu a několik lidí (zhruba každý čtvrtý) si vezme hrací kostku. Na začátku se zvolí jedno číslo od jedné do šesti. Pak ve stejném okamžiku začnou majitelé kostek házet (najednou, co nejrychleji), dokud se jim nepodaří zvolené číslo hodit. V tom okamžiku, kdy padne, posunou kostku člověku po pravici, ten se opět snaží hodit dané číslo. Cílem je zabránit, aby se sešly dvě kostky. V tu chvíli se hra zastaví a provinilec dostane úkol, který musí plnit před každým hodem (např. bouchnutí dlaní do stolu, vyslovení nějaké věty apod.). Pak se kostky opět rozdělí a hraje se stejně dál.

OSg. WATOKNAPA

HRSTKA VTIPŮ

....dnes rande s blondýnou....

Víte, co odpoví blondýna, když se jí zeptáte, jestli už vyměnila rybičkám vodu???
Ne, nevyměnila, tu starou ještě nevypily!

Seznámí se mladý muž s blondýnkou. Na první schůzce se jí při rozloučení zeptá:
„Mohu ti zítra zavolat do práce?“ „Můžeš, ale kdyby to telefon zvedla šéfová, tak to radši polož.“ „Dobře, jak ji ale poznám?“ „Je zrzavá a má brejle!“

Blondýnka jede autem a náhle ji zastihne sněhová bouře. Nezpanikaří, neboť si vzpomene, co jí radil otec: „Kdykoliv tě potká sněhová bouře, počkej, až kolem projede sněžný pluh a pak jed' za ním.“ Zanedlouho se opravdu objeví pluh a blondýnka jej podle rady následuje. Jede za ním tři čtvrtě hodiny, až pluhař vystoupí a ptá se jí, co to dělá. Ona mu vysvětlí, že jí otec poradil, že při sněhové bouři je nejlepší jet za sněhovým pluhem. Pluhař na to říká: „Fajn, tak s parkovištěm před Kauflandem jsem už hotový, tak jestli chcete, můžete jet za mnou k Penny!“

Baví se dvě blondýnky na letišti: „Já fakt nechápu, jak vůbec můžou ti teroristé unést letadlo, vždyť je obrovský!“ Druhá na to: „Ty seš ale fakt koza! Vždyť oni ho neunášejí tady na zemi ale vysoko ve vzduchu, když je tááákhle malinký!“

Jak si může blondýna zlomit nohu při hrabaní listí? Prostě spadne ze stromu....

Jede takhle blondýnka autem a narazí do stromu. Vyleze z auta, obejmě strom a povídá: „Strome, stromečku, prosím, promiň mi to, ale já jsem troubila!“

Blondýnka se ráno probudí a začne křičet: „Bože, néééé, já jsem oslepla, nic nevidím!!!!“ Pak otevře oči a povídá: „Aha.“

Potkaly se dvě blondýnky: „Představ si, včera jsem viděla, jak přejeli kominíka!“ A ta druhá odvěti: „Tak to je hrozný, už ani na střeše si člověk není jistě!“

Jedna blondýna říká druhé: „Když uhádneš, kolik mám laků na nehty, tak ti oba dva dám.“ A druhá odpoví: „Tak jo, tak třeba pět?“

JAVOROVÁ NAŽKA DUBEN 2019

Bodování starších

1. místo	Ga. Vrabčák	186 bodů	Káňata	100% docházka
2. místo	Ga. Čivava	182 bodů	Káňata	100% docházka
3. místo	Ga. Sedmikráska	170 bodů	Káňata	100% docházka
4. místo	boj. Liška	166 bodů	Medvědi	100% docházka
5. místo	Va. Lasička	160 bodů	Káňata	83% docházka
6. místo	boj. Čmelák	143 bodů	Medvědi	100% docházka
7. místo	Va. Kecalka	130 bodů	Káňata	75% docházka
8. místo	hledač Drozdík	117 bodů	Medvědi	83% docházka
9. místo	boj. Sasanka	115 bodů	Medvědi	100% docházka
10. místo	hledač Vločka	111 bodů	Káňata	100% docházka
11. místo	Ga. Čača	107 bodů	Ledňáčci	100% docházka
12. místo	boj. Korálka	105 bodů	Káňata	67% docházka
13. místo	boj. Koloušek	102 bodů	Káňata	100% docházka
14. místo	hledač Bety	94 bodů	Káňata	75% docházka
15. místo	Va. Surikata	90 bodů	Káňata	75% docházka
16. místo	hledač Izabel	87 bodů	Medvědi	67% docházka
17. místo	hledač Neposeda	84 bodů	Medvědi	67% docházka
18. místo	boj. IQ	74 bodů	Medvědi	50% docházka
19. místo	hledač Kachnička	64 bodů	Medvědi	50% docházka
20. místo	hledač Darja	45 bodů	Medvědi	33% docházka
21. místo	Va. Dela	19 bodů	Ledňáčci	20% docházka
22. místo	hledač Petr	16 bodů	Medvědi	33% docházka

Bodování mladších

1. místo	hledač Tygr	90 bodů	Hadi	100% docházka
2. místo	hledač Dino	74 bodů	Hadi	100% docházka
3. místo	hledač Beruška	73 bodů	Koníci	100% docházka
4. místo	hledač Větvíčka	69 bodů	Koníci	100% docházka
5. místo	hledač Mrkvička	68 bodů	Koníci	100% docházka
6. místo	hledač Motýlek	66 bodů	Koníci	100% docházka
7. místo	hledač Beran	44 bodů	Hadi	67% docházka
8. místo	hledač Sabinka	42 bodů	Koníci	67% docházka
9. místo	hledač Anička	20 bodů	Koníci	33% docházka

JAVOROVÝ LIST DUBEN 2019

1. místo	Káňata	131,11 bodů	1. místo	Hadi	69,33 bodů
2. místo	Medvědi	96,45 bodů	2. místo	Koníci	56,33 bodů

KVÍZ PRO PILNÉ ČTENÁŘE

Co by to bylo za Březovou Kůru, kdyby vám kromě zábavy nenabídla i možnost získat nějaké prémiové bodíky? Na stránce 21 se můžete pustit do louskání šifer, na předposlední stránce časopisu jste zvyklí nalézt bodovaný kvíz. Ani tentokrát neuděláme výjimku a už jen tak pro jistotu připomínáme mailovou adresu, kam můžete zaslat výsledky svého snažení: edita.riff@seznam.cz

- 1) Jak se jmenuje úplně první vysvěcený šaman společenství Midewiwin?
- 2) Jaký materiál používá pro stavbu svého hnízda jiříčka obecná?
- 3) Jakého významení se dostalo vůdci 95. oddílu oldskautů Jaroslavu Tannertovi za partizánský odboj?
- 4) Jak zněla skautská přezdívka Dagmar Skálové – účastnice chystaného protikomunistického puče organizovaného zábřežským rodákem K. Prokešem?
- 5) Pod jakým názvem vešla do dějin podvodná smlouva uzavřená mezi potomky Williama Penna a kmenem Leni-Lenapů roku 1737?

OBSAH 278. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(OSg. TAWASUTA)	str. 2
Drobky z činnosti kmene (Sa. MIČKINIKWA, OSg. TAWASUTA)	str. 3-4
Táboření na Drozdovské Pile (Ga. Sedmíkráska)	str. 5-6
Výprava na Hranickou propast (Va. Lasička)	str. 7
Nový šaman Midewiwinu (Sa. MIČKINIKWA)	str. 8-9
Stoupání na horu (OSg. TAWASUTA)	Str. 10-14
Šikovní ruce (Ga. Vrabčák)	str. 15-16
Z historie 95. oldskautského klubu (Sa. MIČKINIKWA)	str. 17-18
Prokešův puč (OSg. TAWASUTA)	str. 19-20
Šifrování o body (Sg. Eddie)	str. 21
ŠATAZPRAS vyčenichal.... (OSg. TAWASUTA)	str. 22
Z historie Kůry....Cyklovýprava do Litovle a zpět (Sg. Drak)	str. 23-24
Indiánská historie (OSg. TAWASUTA)	str. 25-28
Zálesácké okénko (Mráček)	str. 29-30
Děni u Mohawků (Imnu)	str. 31-32
V záři Hvězdy severu (ČIBIABOS)	str. 33
S písní na rtu (OSg. TAWASUTA)	str. 34-35
Herník (OSg. WATOKNAPA, OSg. TAWASUTA)	str. 36
Hrstka vtipů (OSg. TAWASUTA)	str. 37
Javorová nažka duben 2019 (Sg. Eddie)	str. 38
Kvíz pro pilné čtenáře (OSg. TAWASUTA)	str. 39

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Náčelník kmene: mickinikwa@seznam.cz, tel. 733 741 619 (MIČKINIKWA)

Webové stránky kmene: www.shawnee.cz

Kdo jsme?

Regionální společenství chlapců a děvčat od 5 do 99 let, které se hlásí k myšlenkám skautingu a woodcraftu a v rámci Midewiwinu ČR šíří junácký ekumenismus. Jsme oddíl-kmen, který si vybral své jméno podle severoamerických indiánů kmene Shawnee, česky tedy Šavani.

Naši činnost podporuje NHKZ Steel s.r.o., obec Zvole a město Zábřeh.

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky rodu Medvědů probíhají každé pondělí 16:00-18:00 na klubovně - Sušilova 65, Zábřeh. Přijďte mezi nás!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 30.5.2019.